

KRUCIÁTA OSLOBODENIA ČLOVEKA

Čiže

DIELO NEPOŠKVRNENEJ, MATKY CIRKVI

- príručka -

OBSAH

OBSAH	2
Slovo na úvod	3
O Zakladateľovi	4
G E N É Z A	4
BIBLICKO-TEOLOGICKÉ ZÁKLADY	7
PODSTATA, PATRÓNI A SYMBOLY KOČ	9
STRATÉGIA KRUCIÁTY	10
TAKTIKA KRUCIÁTY	11
Modlitby a piesne KOČ	13
Kontakty	16

Slovo na úvod

Počas rozlúčkovej audiencie, 23. októbra 1978, sa pápež Ján Pavol II. obrátil na svoj národ s prosbou, aby povstal proti všetkému, čo ničí hodnotu človeka a znižuje úroveň zdravého spoločenstva, ba niekedy môže až ohrozovať jeho existenciu. Táto prosba sa stala rozhodujúcim dôvodom prijatia predsavzatia, ktoré v nás dlhší čas dozrievalo. Od tejto chvíle naše myšlienky neustále hľadali konkrétnu podobu realizácie tejto prosby.

Vďaka stredajším katechézám, púti pápeža do Mexika a encyklike *Redemptor Hominis* sa nám v tom istom čase tiež čoraz výraznejšie črtala programová vízia pápeža Jána Pavla II. - vízia obnovy ľudskej dôstojnosti a slobody.

To všetko nám pomohlo vypracovať prvú verziu príručky Kruciáty oslobodenia človeka, ktorá bola ukončená dňa 8. mája 1979 v Kroščenku nad Dunajcom, na slávnosť sv. Stanislava, biskupa a mučeníka, patróna Kruciáty. Bolo to v roku jubilea 900. výročia jeho smrti. Dňa 8. júna 1979 po niekoľkých mesiacoch skúseností bola na letisku v Novom Targu v prítomnosti pápeža Jána Pavla II. ohlásená Kruciáta oslobodenia človeka.

Z príhovoru Františka Blachnického
v Kroščenku nad Dunajcom, dňa 23. októbra 1979.

O Zakladateľovi

František Blachnický sa narodil 24.marca 1921 v Rybniku na Sliezsku v mnohodetnej robotníckej rodine Jozefa a Márie. Gymnázium navštevoval v Tarnovských Górach, pričom bol veľmi aktívnym skautom. Zmaturoval v roku 1938.

Po tom čo v roku 1939 Nemecko napadlo Poľsko, sa zapojil do národnooslobodzovacieho boja a po kapitulácii Poľska sa dostal do zajatia, odkiaľ ušiel a vrátil sa domov, pričom sa angažoval v protifašistickom odboji. V marci 1940 ho v Zavichošči gestapo zatklo a uväznilo v koncentračnom tábore Osvienčim. Tu bol väznený 14 mesiacov, z toho 9 mesiacov v trestnej skupine – v zlopestnom bloku č. 13 a takmer mesiac v podzemnom bunkri.

V septembri 1941 ho previezli do vyšetrovacej väzby v Zabrze, a potom do Katovic. V marci 1942 bol za odbojársku činnosť odsúdený na trest smrti s'atím. Po takmer piatich mesiacoch čakania na vykonanie rozsudku bol omilostený a trest smrti mu zmenili na 10 rokov väzenia, ktoré si mal odpykať po ukončení vojny. Počas čakania na popravu uňho nastalo zázračné obrátenie k osobnej viere v Krista spojené s rozhodnutím zasvätiť život v službe Kristovi.

Roky 1942-45 František Blachnický strávil v rôznych nemeckých táborech a väzeniach. Uprostred zla zakúsil výnimočné dotyky Božieho svetla a Božej lásky. Od tohto času všetky rozhodnutia robil vo svetle viery.

Po skončení vojny vstúpil do Sliezskeho duchovného seminára v Krakove. Dňa 25. júna 1950 prijal kňazskú vysviacku. Počas svojej kaplánskej pôsobnosti vypracoval metódu detských duchovných rekolekcií tzv. Oázu Božích detí.

V rokoch 1954-56, v čase vysídlenia sliezskeho biskupov, sa zúčastňoval prác tajnej Kúrie v Katoviciach. Vyše roka bol mimo diecézy v Nepokalanove, kde študoval duchovnosť a metódy apoštolskej práce o. Maximiliána M. Kolbeho. V októbri 1956 sa zúčastnil organizovania návratu biskupov do diecézy. V tom istom roku začal pracovať v Dušpastierskom referáte diecéznej kúrie v Katoviciach a v redakcii týždenníka "Nedeľný hosť". Zorganizoval a viedol katechetické stredisko a od r. 1957 protialkoholové spoločenské hnutie nazývané " Kruciáta zdržanlivosti ". 29.augusta 1960 štátna moc zlikvidovala jej centrálu v Katoviciach a v marci 1961 ho na vyše štyri mesiace uväznili v tom istom väzení ako fašisti počas vojny.

V októbri 1961 začal ďalšie štúdiá na Katolíckej univerzite v Lubline /KUL/. V rokoch 1964-72 pracoval na KUL-e ako asistent. Zároveň bol spoluorganizátorom Inštitútu pastoračnej teológie. V tomto období napísal okolo sto vedeckých a populárnych publikácií.

V r. 1963 sa F. Blachnický znova rozhodol viesť oázové rekolekcie. Metódu 15-denných rekolekcií stupňovito podelil do rozličných skupín pre mládež, dospelých i pre celé rodiny. Formovanie začalo v oáze a pokračovalo v malej skupine vo farnosti. Zároveň k tomu vypracoval potrebné pomôcky. Postupne sa z oáz vyvinulo hnutie, ktoré sa dnes nazýva hnutím Svetlo-Život.

Na jeho podnet Hnutie prijímalo nové iniciatívy: v r. 1979 to bola Kruciáta oslobodenia človeka; v r. 1980 plán „Veľkej evanjelizácie“ – cieľom ktorého bolo, aby sa evanjelium dostalo ku každému človeku v Poľsku; v období solidarity (1980-1981) to bola "Nezávislá kresťanská spoločenská služba", ktorej úlohou bolo rozširovať myšlienku PRAVDA-KRÍŽ-OSLOBODENIE.

Dňa 10. decembra 1981 o. František odcestoval do Ríma. Tam ho zastihlo vyhlásenie výnimočného stavu v Poľsku. V roku 1982 sa usadil v poľskom stredisku Marianum v Carlsbergu v Nemecku a začal organizovať Medzinárodné centrum evanjelizácie Svetlo-Život. 27.februára 1987 v Carlsbergu zomrel.

František Blachnický je duchovným otcom hnutia Svetlo-Život, ako aj hnutí spoločenstiev konsekrovaného života: ženských - spoločenstvá Nepoškrvnenej, Matky Cirkvi, a mužských - spoločenstvá Krista Sluhu. Dňa 9. decembra 1995 sa začal jeho beatifikačný proces.

Kapitola I

GENÉZA

1. Ako bolo spomenuté, v rokoch 1957 – 1960 v Poľsku pôsobila Kruciáta zdržanlivosti, nazývaná tiež Kruciátou Nepoškrvnenej. Táto kruciáta bola abstinentským mariánskym hnutím, ktoré bojom s alkoholizmom

a neviazanosťou smerovala k obnove človeka a celého spoločenstva v duchu ideí sv. Maximiliána Kolbeho a programu Čenstochovských sľubov. Po jej rozbití svetskou mocou našla svoj azyl v Kroščenku nad Dunajcom, kde po niekoľkých rokoch z tohto odumretého zrna, vyrástlo oázové hnutie obnovy, spočiatku nazývané hnutím Živej Cirkvi a od r. 1975 hnutím Svetlo - Život. Toto hnutie prebralo základný obsah a základné programové smery Kruciáty zdržanlivosti z rokov 1957 - 1960, značne ich prehĺbilo a rozšírilo, pričom sa opieralo o inšpirácie II. Vatikánskeho koncilu. Z duchovného obsahu prvej Kruciáty Nepoškvrnenej sa rozvíjala predovšetkým idea úplnej abstinencie od alkoholu a cigariet, s dôrazom na výchovu mládeže v tomto duchu. Od nej sa vyžadovali, podobne ako kedysi v harcerstve (podobné hnutie ako skauting), prísľuby abstinencie.

V centrálnej diakonii Hnutia sa po celý čas prechovávalo presvedčenie, že raz nadíde chvíľa, v ktorej sa bude treba podujat' na širšie chápanú službu za oslobodenie národa od alkoholovej závislosti a iných ohrození. Táto chvíľa nastala, keď pápež Ján Pavol II. vyslovil vyššie spomínaný apel.

2. Hnutie Svetlo - Život tým, že sa podujalo vytvoriť Kruciátu oslobodenia človeka, nemieni sa ani samo zmeniť na nové hnutie a vzdať sa svojho doterajšieho programu a svojej identity, ani zaradiť členov Kruciáty oslobodenia človeka do hnutia Svetlo - Život, ani ju chápať ako svoju časť, či pobočku.

Kruciáta oslobodenia človeka má byť samostatným autonómnym programom práce - teda nezávislým hnutím. Na druhej strane hnutie Svetlo - Život chce slúžiť tejto veci, chce sa podujat' na diakoniu oslobodenia v rámci Kruciáty, chce jej pomôcť prostredníctvom ľudí, ktorí sú pripravení a zapálení pre tento typ apoštolátu, ako aj prostredníctvom vypracovaných a vyskúšaných metód formácie a postupovania; chce sa pritom v celosti zapojiť do Kruciáty oslobodenia človeka, to znamená, že každý člen Hnutia, by sa taktiež cítil byť členom Kruciáty, čo by mal vyjadriť prinajmenšom zložením abstinentskej deklarácie. Kruciáta oslobodenia človeka má byť hnutím zameraným na širokú škálu, ktoré sa snaží zmobilizovať vôkol jednoliateho programu a plánu práce všetkých ľudí dobrej vôle, ktorí túžia zachrániť národ.

3. Deň 8. jún 1979 sa stal veľkým dňom Kruciáty oslobodenia človeka. Delegácia hnutia Svetlo - Život šla počas svätej omše na letisku v Novom Targu na čele procesie nesúcej dary pápežovi a priniesla mu Knihu skutkov oslobodenia. Svätý Otec požehnal tých, ktorí niesli Knihu a všetkých, ktorých mená boli, alebo budú v budúcnosti do nej zapísané. V tom čase sa prítomní členovia Hnutia nahlas pomodlili modlitbu Kruciáty, obsahujúcu prísľuby abstinencie (viď kap. VII) a zaspievali hymnu kruciáty *Srdce veľké nám daj* (viď kap. VII). **Týmto sa v prítomnosti pápeža Jána Pavla II. Stalo ohlásenie Kruciáty oslobodenia človeka skutočnosťou.**

Deň 8. jún 1979 treba teda pokladať za deň narodenia Kruciáty oslobodenia človeka.

Na konci svätej omše pápež ešte vykonal **akt posvätenia uholného kameňa budovy kostola Nepoškvrnenej, Matky Cirkvi**, ktorý mal byť vybudovaný (z darov ktoré sa získajú ušetrením po zrieknutí sa alkoholu) ako vôtum vďačnosti za záchranu národa od pohromy alkoholizmu.

Kapitola II

SITUÁCIA A ÚLOHY

1. Ako dedičstvo minulých čias aj nám na Slovensku zostalo silné zakorenenie alkoholovej praxe v obyčajoch i v spoločenskom vedomí. "Kultúra pitia" okamžite vyplňa všetky zákutia spoločenského života, v ktorých nevládne skutočná kultúra. "Kultúra pitia" pokrýva možno dokonca väčšie oblasti, než je pokrytie ozajstných problémov, ktoré sú však nemalé.

Prvou skupinou postihnutých osôb sú ľudia, ktorí trpia alkoholizmom. Predstavujú skupinu kandidátov na predčasnú smrť v podmienkach neakceptovania okolím, v spoločenskej izolácii. Druhou skupinou sú ľudia, ktorí pijú príliš veľa. Je to skupina, ako páchatel'ov násilností, tak aj obetí násilia. Sú to ľudia, ktorí porušujú verejný poriadok a často trpia na somatické ochorenia bezprostredne spojené s alkoholom. V oboch týchto skupinách je významná koncentrácia konzumovania.

Vzniká bludný kruh: často pozorované opíjanie sa, skláňa väčšinu spoločenstva k názoru, že u nás je to niečo normálne. Tento názor sa zasa pričiňuje k rýchlejšiemu začínajú s alkoholom u mladých ľudí.

Situácia mladých ľudí budí zvláštny nepokoj najmä kvôli reklamnému priemyslu, ktorý sa v záujme obchodu s alkoholom snaží o to, aby vzorom celého mladého pokolenia bola skôr skupina pijúca ako triezva. Paradoxne "najsľabsie" osoby, ktoré sú najcitlivejšie na pôsobenie reklám, pochádzajú z rizikovej skupiny (vrátane rodín s problémom alkoholu). To spôsobuje pretrvávajúce problémy z pokolenia na pokolenie.

Táto skupina osôb sa doma stretáva s násilím, s obmedzením rozvoja, intelektu a vôbec s obmedzením v celom svojom živote.

Oveľa väčšou skupinou je skupina detí, ktoré prežívajú v rodine ťažké situácie spojené s alkoholom. To vplýva na nárast násilia. Ak hovoríme o členoch rodín osôb nadmerne pijúcich, treba poukázať na nesmierne veľkú skupinu osôb. Prinajmenšom časť tejto skupiny trpí na syndróm nazývaný **spoluzávislosť** (nespočíva na pití alkoholu, hoci aj to sa stáva). Tieto osoby si vyžadujú podobne intenzívnu pomoc ako ich príbuzní chorí na alkoholovú chorobu, alebo nadmerne pijúci. V poslednej dobe narastá taktiež problém alkoholizmu detí.

Novým a znepokojujúcim fenoménom je predovšetkým **expanzia obchodu s alkoholom**. Zatiaľ čo proces rozpíjania spoločnosti mal v minulom období spontánny charakter a nebol podporovaný oficiálnymi aktivitami v oblasti spoločenského vedomia, dnes sa expanzia obchodu s alkoholom rozvíja opierajúc sa o systematickú, plánovanú, cieľnú obchodnú činnosť. S takýmto druhom expanzie sa stretávame prvýkrát v histórii. Jej znakmi sú: porušovanie zákona o predaji maloletým a iných predpisov regulujúcich obchod s alkoholom, reklamné akcie financované obchodom s alkoholom, spolupráca časti tlače pri tvorbe verejnej mienky v proalkoholovom smere, tvorba reklamy upevňujúcej alkoholové mýty, to všetko obchádza, alebo porušuje zákon.

Takisto znepokojujúcim fenoménom je vzrastajúca spotreba alkoholu v skupine nezamestnaných, čo paralyzuje mnohé hospodársko-spoločenské programy. Zároveň narastá podiel žien s problémom alkoholu a musíme pamätať, že z určitých dôvodov to predstavuje väčšie nebezpečenstvo než problémy mužskej populácie (ťažšie sa dostávajú z alkoholových problémov, deti sú viac naviazané na matku, preto deti pijúcich matiek sú viac zaťažené).

Závažnou je taktiež otázka úrazov a ochorení. Až do 10% dopravných nehôd súvisí s požitím alkoholu. Alkoholom je u nás poznačený každý piaty pracovný úraz. Ďalšie, nielen pracovné, ale aj dopravné, domáce a iné nehody sú poznačené tým, že až v 1/3 účastníkov je prítomný alkohol. Viac ako štvrtina všetkých hospitalizácií sú ľudia, ktorých ochorenie, či úraz súvisí s pitím alkoholu.

Nakoniec treba poukázať na **pramene nádeje**: rozrastajú sa siete svojpomocných skupín (A-kluby a združenia), ako aj vznikajú a uvádzajú sa moderné výchovné programy pre mládež, učiteľov a rodičov. V skutočnosti spoločenské sily pracujúce na diele triezvosti sú veľké, ale príliš často sú ešte rozptýlené a veľmi nesmelé. Preto celá práca sa musí sústreďovať na oslovovanie ľudí pravdou (rozbiejanie mýtov, odporovanie reklame, informovanie o možnostiach zmien a povzbudzovanie k prijatiu zmien), a taktiež na umožnení im – hoci len v skromnej miere - skúsenosti vlastnej schopnosti - aby sa mohli presvedčiť o tom, že sa dá v tejto oblasti niečo dosiahnuť. Po desiatkach rokov neslobody je úloha drobných pozitívnych skúseností nesmierna.

2. Vyššie spomínané nebezpečenstvo narastajúcich alkoholových problémov sa môže stať modelovým východiskovým bodom na pochopenie iných nebezpečenstiev súčasného človeka. Pretože podobné mechanizmy fungujú aj pri iných závislostiach.

Takouto je napríklad čoraz väčšia závislosť na cigaretách, ktorú spoločnosť vníma nanajvýš ako škodlivú pre fyzické zdravie. Pretože v západných štátoch sa už ustupuje od fajčenia, producenti cigariet vystavujú vysokému tlaku reklamy štáty stredo-východnej Európy a tretieho sveta. Na fenomén cigariet sa treba pozrieť nielen z hľadiska škodlivosti pre fyzické zdravie. Fajčenie vplýva na psychiku a osobnosť človeka. Fajčiar oslabuje svoju vôľu a často je v ťažkých situáciách neschopný vykonať väčší akt vôle. Bohužiaľ tento fakt sa týka v čoraz väčšej miere aj žien a čoraz mladších detí.

Neschopnosť poradiť si s osobnými problémami, rozpad rodiny, pocit osamelosti, strata viery spôsobujú stále väčší problém narkomanie mládeže (narkomanov, ktorí sa nedoživujú dospelosti). Podobne, hoci bezprostredne oveľa deštruktívnejším spôsobom je slabý charakter mladého človeka vystavený nátlaku cynických dilerov. "**Kultúra piva**", ktorá sa propaguje medzi mládežou je tou skúsenosťou, ktorá často nasmeruje mladých k siahnutiu po drogách.

Bežnou sa dnes stáva **závislosť na masovokomunikačných prostriedkoch** – najmä na televízii. Je spôsobená nedostatočnou schopnosťou výberu masmédií. To uvoľňuje cestu napríklad ľahostajnosti voči pornografii a násiliu a taktiež nahrádza srdečné medziľudské vzťahy. Napokon množstvom ilustrovaných časopisov pre mládež a dospelých sa v mene "európskosti" presadzuje sloboda a sexuálna neviazanosť. Hovoríme o **závislosti na sexe**. To poškodzuje normálny rozvoj rodiny, ba dokonca ju dokáže aj rozbiť.

Takéto poblúdenie súčasného človeka, zvlášť mladého, zneužívajú rôzne sekty, ktoré zvädzajú ponukami ľahkého riešenia všetkých životných problémov za cenu úplného podriadenia života ich vodcom. Tam, kde nepreniká hlásanie evanjelia so svojou oslobodzujúcou mocou, tam sa prázdnota vyplňa hlásateľmi rôznych názorov všeobecne nazývaných pomenovaním **New Age**. Mnoho slávnych osobností sa bohužiaľ otvorene priznáva k praktikám, ktoré navrhujú ideológie New Age.

Dramou druhej polovice XX. storočia je **zabíjanie detí** v ľonách matiek, čo kliesni cestu **eutanázii**, ktorú niektoré štáty už prijali. Bez evanjeliového uzdravenia miliónov ľudských srdc zranených vedomím zabitia bezbranných sa ničí psychika národa. Právo na život od prirodzeného počatia po prirodzenú smrť sa stále v mene ľudského egoizmu spochybňuje. Toto právo si vyžaduje neustálu spoločenskú aktivitu, tak vo sfére pôsobenia na mentalitu osôb neschopných poradiť si so svojim egoizmom, ako aj v sfére formovania prorodinej spoločenskej politiky a taktiež jednoznačných právnických riešení opierajúcich sa o dekalóg.

Ľahko sa tiež akceptujú - dokonca aj medzi kresťanmi - názory, že náboženstvo sa týka len privátnej sféry života a evanjeliové posolstvo sa netýka spoločenského, hospodárskeho, politického života. Teda súčasné problémy sú spôsobené nedostatočným poznaním pravdy o ľudskej dôstojnosti, o možnosti formovania svojho života a strachom priemerného človeka pred zodpovednosťou z toho, ako vyzerá spoločenský život. Preto je tak dôležité prekonávať bezradnosť pri riešení ťažkých spoločenských problémov.

Naznačená situácia si vyžaduje nie len veľké zintenzívnenie doteraz používaných metód a prostriedkov boja so spoločenskými problémami, ale zároveň je nevyhnutné hľadať a nachádzať nové metódy, ktoré by mohli účinne zabrzdiť šíriace sa zlo.

Úlohou, ktorú súčasná situácia kladie pred nás, nie je natoľko boj s alkoholizmom a podobnými javmi, ako skôr skutočný boj o ozdravenie celej spoločnosti.

Treba teda nájsť novú motiváciu, zahrňujúcu samotnú podstatu problému, ukázať nové perspektívy riešenia problematiky, rozvinúť novú stratégiu.

Kapitola III

BIBLICKO-TEOLOGICKÉ ZÁKLADY

1. Kruciáta oslobodenia človeka sa podujala riešiť problém ako alkoholizmu tak aj iných závislostí a spoločenských neduhov, pretože ich vníma ako problém človeka, ktorého treba zachrániť.

Výraz kruciáta - označuje vojnovú výpravu s cieľom oslobodenia Svätej Zeme spod nadvlády pohanov. Teda zeme, na ktorej žil a umrel Kristus. My tento výraz používame v prenesenom význame na označenie nábožensko-morálnej akcie, ktorej cieľom je oslobodenie tej Svätej Zeme, ktorou je každý človek - osoba vykúpená Kristom, z každej neslobody, ktorá mu nedovoľuje žiť podľa jeho dôstojnosti a povolania. Celú túto akciu opierame na špecifickej teológii oslobodenia, pretože sme presvedčení, že takto chápané oslobodenie človeka, môže byť naozaj úspešné, len ak je dielom Krista.

2. Základná téza tejto teológie oslobodenia hlása, že **každú činnosť, ktorá smeruje k oslobodeniu človeka, národa, či vôbec ľudskosti, treba chápať ako pokračovanie Kristovej misie spásy**. Jej program on sám vyhlásil v nasledujúcich slovách: *Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok* (Lk 4, 18-19).

V tomto kontexte treba vidieť Kruciátu oslobodenia človeka ako mobilizáciu "záchrannej reťaze" ľudí, ktorí sa opierajú o misiu Ježiša Krista, ako aj o účasť na pomazaní jeho Svätým Duchom a vedome sa vydávajú na misiu oslobodzovania tých svojich bratov, ktorí sa nachádzajú v zajatí svojich slabostí.

3. **Ozajstné oslobodenie človeka môže uskutočniť len Kristus mocou svojho Ducha**. Všetky prirodzené aktivity smerujúce k oslobodeniu človeka zlyhávajú práve na tomto probléme - premeny človeka. Preto len ten proces oslobodenia, ktorý je vštepený do spásneho diela Krista, má reálnu nádej na úspech, veď on jediný môže vyliečiť človeka v hĺbke jeho podstaty ("in radice" - od koreňa). Týka sa to taktiež oslobodenia od alkoholizmu.

4. **Formula oslobodenia** zjavená Kristom znie: *Poznajte pravdu a pravda vás oslobodí* (Jn 8, 32). Sloboda v najhlbšej svojej podstate nie je úplnou nezávislosťou, ale dobrovoľnou závislosťou od svetla pravdy. Teda osoba ako rozumná bytosť realizuje svoju slobodu vedy, keď žije pravdou. Treba teda zavrhnúť pseudooslobodenie aké prináša alkohol svojim "uvoľňujúcim" pôsobením a vytvára ilúziu slobody chápanej ako "nespútanosť". Je potrebné hovoriť o alkoholovom "zatmení", ktoré prostredníctvom straty vedomia vedie k strate slobody.

5. Všeobecne sa vníma problém slobody človeka vo svetle dialektiky pán - otrok. Sväté písmo ju nahradzuje vzťahom: otec - syn: *Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: "Abba Otče!"* (Rim 8,14-15). Druhý klasický text, ktorý sa týka danej problematiky, nachádzame v Liste Galaťanom (4,3-7): *Tak aj my, keď sme boli maloletí, slúžili sme živlom sveta. Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo. Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: "Abba Otče!" A tak už nie si otrok, ale syn.*

Prijatie vzťahu dieťa - otec voči Bohu nás podľa Nového zákona vyslobodzuje z otroctva. Tento vzťah predstavuje podstatu našej dôstojnosti a slobody. Avšak všade, kde sa vyskytuje vzťah otrok - pán, človek sa pokladá len za predmet. Na tom je založená najhlbšia podstata neslobody. V tomto svetle treba taktiež vidieť problém alkoholizmu, ktorý sa objavuje ako spoločenský fenomén všade tam, kde vládne dialektika pán - otrok, kde chýba pocit bezpečia, plynúci z viery a dôverného vzťahu dieťaťa voči Bohu - Otcovi. Práve to je príčinou toho, že ohromné masy ľudí siahajú po alkohole, ako po prostriedku ľahkého (a zdanlivého!) uvoľnenia napätí, strachu a konfliktov. Teda aj v tomto prípade synovstvo ukazuje jedinú cestu oslobodenia.

6. Synovský vzťah k Bohu Otcovi skrze Krista v Duchu Svätom je zároveň cestou prekonania strachu, ktorý je práve tou bezprostrednou a najbližšou príčinou závislosti. Závislosť nevytvára natoľko vonkajšia situácia a násilie, ako skôr strach vyplývajúci z nesprávnej pripútanosti k časným materiálnym dobrám, ktoré sú už zo svojej podstaty pominuteľné a teda v situácii násilia sú vždy ohrozené. Vnútorne akceptácia duchovných hodnôt a predovšetkým hodnoty a hodnosti bytia Božím dieťaťom a postavenie tejto hodnoty nad všetky ostatné, nás radikálne uvoľňuje od strachu a závislosti. Hodnota Božieho synovstva nám bola nezmazateľne daná v Kristovi. Je to nevyvrátiteľná skutočnosť.

Otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn oslobodí, budete naozaj slobodní (Jn 8, 35-36). Ba ani hriech, ako o tom svedčí podobenstvo o márnoträtom synovi, nemôže zničiť lásku Boha Otca k nám. Máme vždy otvorenú cestu návratu. Oslobodenie od strachu, ktorý rodí závislosť, je teda integrálnou časťou Kristovho vykúpenia.

7. Vykúpenie nám prináša oslobodenie nielen z temnôt pohlúdenia a zo strachu, ale predovšetkým z egoizmu, z egocentrickej lásky, ktorá predstavuje najhlbší prameň každej závislosti. Teda kvôli nej sa človek stáva pre človeka predmetom manipulácie, ale taktiež sa nemôže sám slobodne realizovať. Vieroučná konštitúcia o Cirkvi Gaudium et spes hovorí, že *človek nemôže samého seba nájsť v plnosti ináč, ako skrze nezištné darovanie samého seba*. Odhalením pravdy, že **človek sa nezištným darovaním seba stáva skutočne slobodným**, spoznávame cestu k slobode, ktorú nám nemôže nikto vziať a ktorá je vždy, v každej situácii, pre nás dostupná a otvorená. Je to cesta Kristovho kríža. Tajomstvo kríža je taktiež kľúčom k pochopeniu teológie oslobodenia. Kristus, vo chvíli keď na kríži skladal dobrovoľnú obeť svojho života z lásky k Otcovi a k nám, bol úplne slobodný, vykonal vrcholný akt slobody svojho života. A tak teda každý človek dobrovoľne obetujúci nižšie hodnoty, ba aj život, pre hodnoty vyššie, pre hodnotu najvyššiu - nezištnú lásku - zároveň uskutočňuje sebarealizáciu v akte slobody, ktorú mu nikto nemôže vziať.

V kríži sa odhalila úplná hĺbka tajomstva slobody. Preto Kruciátu oslobodenia vedieme pod znakom kríža. **Kríž, ako symbol dobrovoľnej obety z lásky, je skutočne jedinou cestou vedúcou k skutočnému oslobodzovaniu iných**. Cesta k vnútornej slobode sa musí spojiť s čoraz hlbším vniknutím do tajomstva kríža.

8. Nakoniec treba poukázať na vzťah bratstva ako na element teológie oslobodenia. Bratstvo je vzťahom pochádzajúcim zo vzťahu synovstvo - otcovstvo. Ľudia, ktorí majú spoločného otca, sú si bratmi. Uznanie otcovstva Boha, prijatie pozície dieťaťa k Bohu Otcovi cez Krista v jeho Duchu, je jedinou cestou do všeobecného, medziľudského bratstva. Bez toho by hovorenie o bratstve bolo len prázdnyimi slovami. Tam, kde sa novou bratskou láskou uskutočňuje bratstvo v Kristovi - tam už niet miesta na manipuláciu s ľuďmi, na

zaobchádzanie s nimi ako s nejakou vecou. **Na bratstve , ktoré sa prejavuje duchom vzájomnej služby spočíva skutočná spoločenská sloboda.** *Lebo vy ste povolani pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske* (Gal 5, 13).

Kapitola IV

PODSTATA, PATRÓNI A SYMBOLY KOČ

1. **Kruciáta oslobodenia človeka nie je organizáciou ani združením, ale programom činnosti vyplývajúcim z kresťanského chápania zodpovednosti a angažovania sa, ako aj formou svedectva kresťanského spôsobu života, charitatívnej práce a apoštolátu.** Táto činnosť sa vyvíja na základe územnej štruktúry katolíckej Cirkvi a na tradičných, ako aj na nových, pokoncilových formách pastoračnej práce.

2. KOČ je činnosťou s náboženským a morálnym charakterom. **Oslobodenie človeka nie je chápané v politickom, spoločenskom, alebo ekonomickom zmysle, ale ako vnútorné oslobodenie človeka v zmysle evanjelia,** ktoré bude samozrejme vylievať svoj blahodárny vplyv na všetky spomínané oblasti ľudského života, ktoré potrebujú, aby boli ozdravené pomocou zaangažovania sa nových ľudí oslobodených od egoizmu, ľudí, ktorí prijali postoj nezištnej služby.

3. Voči spoločnosti, národu a štátu sa KOČ podujíma na záchrannú službu pred veľkými nebezpečenstvami, neraz narastajúcimi do rozmerov spoločenskej katastrofy, na službu dobre zrozumiteľnému a nepochybnému dobru národa a spoločenstva, preto si zasluhuje takú podporu vlád a administratívnych zložiek, aká prislúcha spoločenstvám s vyšším spoločenským prínosom.

4. KOČ vzniká z iniciatívy hnutia Svetlo - Život ako jeho služba (diakonia). Hnutie vymedzuje spomedzi svojich členov špeciálnu diakoniou oslobodenia s cieľom realizovania tejto úlohy. V prvej etape vzniku a rozvoja bude teda KOČ vedená moderátormi a diakoniou hnutia Svetlo - Život. S postupom času bude snaha o vymedzenie samostatnej siete pôsobísk Kruciáty. KOČ po získaní dostatočného počtu členov a pôsobísk v tej ktorej diecéze, požiada miestneho ordinárneho biskupa o vymenovanie diecézneho moderátora pre KOČ.

5. KOČ, ako vyplýva zo samého pojmu kruciáta, je myslená ako prechodná činnosť, ktorá má uskutočniť veľkú mobilizáciu ľudí dobrej vôle na boj s alkoholizmom ako aj inými neduhmi v čase ich veľkej intenzity. KOČ nezamýšľa odvrhnúť (či nahradiť) doteraz užívané formy boja s alkoholizmom a inými spoločenskými neduhmi. Naopak chce ťažiť z ich úspechov a skúseností, chce svoje úsilie s nimi zjednotiť.

6. Hoci KOČ je zo svojej podstaty hnutím náboženským, nadprirodzeným, evanjelizačným, opierajúcim sa o vieru v spásnu moc Krista a jeho Ducha, nepodceňuje a nepokladá za zbytočné žiadne prirodzené zásady, metódy a prostriedky boja s alkoholizmom, opierajúce sa o náuku a skúsenosti. Kruciáta vychádza zo zásady jednoty prirodzeného i nadprirodzeného poriadku. Siahá po všetkých dostupných pomôckach v presvedčení, že dvojrozmerná vernosť voči prirodzeným i nadprirodzeným zákonom podmieňuje plodnú a účinnú prácu.

7. Hlavnou **patrónkou** KOČ je **Nepoškvrnená, Matka Cirkvi.** Kruciáta prijíma druhý názov "**Dielo Nepoškvrnenej, Matky Cirkvi**". Členovia Kruciáty vidia v Nepoškvrnenej vzor úplne oslobodenej a nezávislej ľudskej osoby, čo sa prejavilo v jej úplne nezištnej láske ku Kristovi a jeho spásnemu dielu. Najviac sa to prejavilo vo chvíli, keď sa pod krížom, úplne láskou spojená so svojím Synom, stala Matkou Cirkvi. To, že sa KOČ snaží pripodobniť Márii v oddaní sa Kristovi a v zjednotení sa s ním v obete za spásu ľudí, predstavuje najhlbšie tajomstvo životnosti a plodnosti KOČ.

8. Druhým patrónom KOČ je **sv. Stanislav, biskup a mučeník,** patrón morálneho poriadku v Poľsku. KOČ vznikla v deň oslavy 900-tého výročia jeho úmrtia. Sv. Stanislav je pre členov KOČ vzorom odvahy pri vydávaní svedectva o objektívnych a najvyšších morálnych hodnotách aj za cenu obetovania života. KOČ si

popri sv. Stanislavovi uctieva ako svojho patróna taktiež **sv. Maximiliána M. Kolbeho**, patróna prvej Kruciáty Nepoškvrnenej, ktorý nás z jednej strany učí oddaniu sa Nepoškvrnenej, aby sme mohli byť nástrojmi v jej rukách v boji proti zlu, a z druhej strany je nádherným príkladom lásky, ktorá oddáva život za svojich bratov. Sv. Maximilián v koncentračnom tábore v Osvienčime sa dobrovoľne prihlásil, že prijme namiesto svojho spoluväzňa, otca rodiny, trest smrti hladom.

9. Slová "**Nebojte sa**" sú **zvolaním KOČ**. Tieto slová často hovoril Kristus. Často ich vyslovoval aj pápež Ján Pavol II. Pripomínajú členom KOČ, že ich hlavnou úlohou je oslobodzovanie ľudí od strachu, ktorý ich robí neslobodnými.

Erbom KOČ je štít, na ktorom sa pod nápisom "Nebojte sa" nachádza veľký kríž, pod ním je z pravej strany veľké "M", z ľavej malé "m".

Kríž je znakom kruciáty - krížovej výpravy - a zároveň je znakom najhlbšieho tajomstva slobody. Písmeno "M" symbolizuje Máriu, stojacu pod krížom - vzor nášho oddania sa Kristovi a zjednotenia sa s ním. Kríž s písmenom "M" sa nachádzal aj v erbe pápeža Jána Pavla II. Umiestnenie tých istých znakov v erbe KOČ nám pripomína, čo spája kruciátu s Jánom Pavlom II. Malé "m" na druhej strane kríža sme "my", ktorí odpovedáme na jeho výzvu, aby sme sa spolu s ním zjednotili s Máriou ("Totus Tuus") v oddaní sa Kristovi. **Erbom diakonie** je štít, na ktorom sú napísané slová "Pravda nás oslobodí". Pod nimi sa nachádzajú spojené dlane a znak fos-zoe. **Hymnou KOČ** je pieseň *Srdce velké nám daj*.

Kapitola V

STRATÉGIA KRUCIÁTY

1. Stratégia KOČ musí byť **nadprirodzenou stratégiou**, to znamená, že sa musí opierať o Boží plán spásy a o práva ekonómie spásy; o účasť na Duchu Svätom v Kristovej misii; o vieru v Božiu moc, ktorú získavame pokornou modlitbou vo veľkej dôvere. Inak povedané, musí byť úzko spojená s evanjelizáciou - ako mocným ohlasovaním príchodu Božieho kráľovstva a Kristovej spásy.

KOČ - ak chce byť účinná a plodná - musí, ako aktivita vstupujúca do dejín v konkrétnych sociologických podmienkach, zohľadniť zákony, dané Bohom - Stvoriteľom, riadiace svet; musí taktiež zohľadniť všetky zásady sociológie a organizácie práce. **Nadprirodzenosť** teda **neznamená** útek od skutočnosti do akéhosi falošného spiritualizmu, ale **život a prácu vo viere**.

2. Stratégia KOČ sa musí vyznačovať maximalistickým realizmom. Nemôže sa uspokojiť s akousi sporadickou a náhodnou činnosťou, ale musí pamätať na všetky nebezpečné sily, ktorým sa treba postaviť na odpor a zodpovedne plánovať činnosť podľa veľkosti cieľov, ktoré sa musia dosiahnuť. Veď len vtedy môžeme hovoriť o stratégii, keď plánujeme ako viesť víťaznú vojnu, a nie len jednotlivé bitky, či potýčky.

3. Prvou strategickou úlohou je vždy **mobilizácia**, čiže získanie zodpovedného množstva ľudí, rozhodnutých podujť sa na úlohy. Je potrebné plánovať (v najbližších rokoch) prijatie do KOČ takého množstva ľudí (približne 10% všetkých dospelých ľudí spoločenstva, teda asi 250 tisíc osôb), ktoré by dokázalo vplývať na zmenu spoločenských zvykov a zničiť vládu alkoholového teroru. **Mobilizácia** sa musí uskutočňovať **individuálnym prihlásením sa a prijatím záväzkov člena Kruciáty oslobodenia človeka**. Základným záväzkom je **zachovávanie úplnej abstinencie od alkoholu** v čase členstva v Kruciáte. Okrem toho sa člen KOČ zaväzuje **neponúkať alkohol a nekupovať alkoholické nápoje**. Vďaka tomu sa mobilizácia bude uskutočňovať konkrétnymi skutkami oslobodenia, ktoré sú už reálnym úspechom v boji s alkoholizmom. Takto zmobilizovaní ľudia budú **novým vojskom Gedeona**, ktorým si Pán bude môcť poslúžiť ako svojím náradím pri oslobodzovaní národa.

4. Druhou kľúčovou strategickou úlohou je formovanie diakonie Kruciáty oslobodenia človeka (moderátorov, animátorov a inej diakonie). Táto úloha má podobný význam ako formovanie dôstojníckych a poddôstojníckych kádrov v armáde. Diakonia oslobodenia v rámci Kruciáty oslobodenia musí predstavovať

špeciálnu, vyčlenenú skupinu, ktorá sa bude stretávať každý týždeň a bude dostávať určité úlohy na nasledujúci týždeň. Skupina diakonie musí byť kvasom a prameňom inšpirácie v každom miestnom stredisku KOČ.

5. Nasledujúcou úlohou v stratégii Kruciáty oslobodenia človeka je formácia členov, ktorej úlohou je oboznámenie ich s duchovnosťou hnutia, tak aby prijali myšlienku oslobodenia a aby sa rozhodli pre uskutočnenie krokov smerujúcich k vlastnému oslobodeniu, ako aj k oslobodeniu iných. Táto formácia sa delí na formáciu vstupnú v čase kandidatúry (obyčajne trvá jeden rok) a na formáciu permanentnú, trvajúcu celý čas členstva v KOČ. Následné etapy formácie vyznačujú mesačné stretnutia. Členovia hnutia Svetlo - Život sa v podstate nemusia zúčastňovať tejto formácie, keďže formácia v rámci Hnutia zahŕňa elementy formačného programu v KOČ v plňšom rozsahu.

6. Po mobilizácii a formácii nasleduje činnosť. Kruciáta oslobodenia človeka ako "acies bene ordinata" ("armáda v bojovom šiku") je pripravená na vykonanie rôznych konkrétnych operácií a jednotlivých akcií v boji s alkoholizmom a inými ohrozeniami. Môže to byť napríklad akcia "Prvé sväté prijímanie", alebo "Sviatky bez alkoholu". Bezalkoholové svadby, zábavy, likvidácia miest predaja alkoholu v súlade so zákonom atď., atď. V takomto prípade boj s alkoholom už nie je len hádzaním hesiel a sloganov masám anonymných poslucháčov, na ktoré sa nikto (alebo takmer nikto) nepodujíma, ale nadobúda formu plánovanej akcie riadenej príslušnými stanicami a realizovanej skupinami ochotných a pripravených ľudí.

7. Avšak aby sa takéto akcie rôzneho druhu mohli uskutočňovať, musí vzniknúť centrálné dokumentačno-redakčné stredisko, ktoré bude zázemím pre skupiny pracujúce v teréne. Toto stredisko, nazývané „**Redakčné stredisko Kruciáty oslobodenia**“, v ktorom budú pracovať vedci, aktivisti, publicisti rôznych odborov atď., bude pre KOČ tým, čím sú arzenály zbraní, munície a iného zariadenia pre vojakov bojujúcich na fronte. Úlohou Strediska bude vypracovanie a dodávanie potrebných materiálov, referátov, inštrukcií, letákov, audiovizuálnych pomôcok a iných na vykonávanie konkrétnych akcií. Od toho ako bude Stredisko pracovať, bude závisieť kvalita a úspešnosť celej akcie v teréne.

8. Tzv. **stanice** sú miestnymi strediskami, ktoré inšpirujú a riadia Kruciátu oslobodenia človeka. Majú vyznačenú územnú oblasť pôsobenia (zvyčajne pokrývajúcu sa s oblasťou pôsobenia hnutia Svetlo - Život), sú umiestnené, nakoľko je to možné, pri Mariánskych pútnických miestach, alebo iných centrách duchovného života, kde disponujú vhodnými miestnosťami, majú skupinu diakonie oslobodenia, ktorá získava, mobilizuje a formuje členov KOČ a vykonáva rôzne akcie na území pôsobenia danej stanice. Treba sa usilovať o obsiahnutie celého územia štátu sieťou staníc. Na území diecézy môže vzniknúť **Centrálna stanica KOČ**, ktorej hlavným cieľom je formovanie skupín diakonií oslobodenia pre stanice a pre organizovanie siete staníc v diecéze. Redakčné stredisko Kruciáty oslobodenia človeka bude stanicou s celoslovenskou pôsobnosťou.

9. Stanica sa usiluje o vytvorenie **filiálnych staníc** KOČ v jednotlivých farnostiach svojej oblasti. V každom stanovisku pôsobí tiež skupina diakonie a skupina členov KOČ. Kvôli zvýšeniu účinnosti práce môžu v rámci filiálnych staníc vznikať tzv. **vysunuté stanovišťa**, ktoré by pôsobili v jednotlivých firmách, obytných blokoch a pod.

10. Spôsob práce, rozsah úloh staníc, stanovišťa a iných územných stredísk KOČ určujú osobitné, detailné inštrukcie a predpisy.

Kapitola VI

TAKTIKA KRUCIÁTY

1. Zásadnou taktikou Kruciáty v boji o oslobodenie človeka z otroctva alkoholizmu je praktizovanie **úplnej abstinencie** jej členov. Je vedecky potvrdené, že pre notorických alkoholikov je jediným spôsobom záchranu zachovanie úplnej abstinencie až do smrti. Z toho vyplýva postulát dobrovoľnej abstinencie tých, ktorí chcú podať ruku bratom postihnutým nešťastím alkoholizmu. KOČ sa ujíma takýto ľudí a preto len

prípravenosť praktizovania abstinencie z lásky "ku slabým bratom" môže byť kritériom prijatia do Kruciáty. Abstinencia je teda sama v sebe víťazstvom v boji s alkoholizmom, je skutkom odvahy a slobody, je oslobodzujúcim skutkom. **Propagácia abstinencie, ako "skutkov oslobodenia" je základnou metódou v taktike KOČ.** Plné uzásadnenie hodnoty tejto praxe sa nachádza vo vypracovaní: *Abstinentské krédo Kruciáty oslobodenia človeka.*

2. Kruciáta oslobodenia človeka ako "nové vojsko Gedeona" chce zhromaždiť rozhodných a odvážnych ľudí, odhodlaných na boj so spoločenským nebezpečenstvom alkoholizmu a preto zhromažďuje len úplných abstinentov. Človek, ktorý pije s mierou, alebo čiastočne sa zrieka alkoholu, pre seba rieši tento problém zhodne s požiadavkami etiky a kultúry, avšak neprináša pozitívny vklad do boja s touto spoločenskou pohromou.

Predsavzatie abstinencie v zhode s rozhodnutím vstúpiť do **KOČ sa má písomne deklarovať** a zapísať do "Knihy skutkov oslobodenia", ktorá sa nachádza v každej stanici. Sú dve formy abstinentských záväzkov:

1⁰ - na jeden rok - čím sa stáva kandidátom do KOČ;

2⁰ - na čas členstva v KOČ - čím sa stáva členom KOČ.

Napísanie deklarácie má charakter záväzku voči spoločenstvu KOČ, pričom každý má možnosť rezignácie vo chvíli vystúpenia z radov KOČ. Ponecháva sa na slobodnom rozhodnutí každého, kto sa prihlasuje do KOČ, či chce svoj záväzok dodatočne umocniť prísľubom daným Nepoškrnenej, Matke Cirkvi a skrze ňu Kristovi (v tomto prípade môže niekto zložiť tento prísľub na celý život). Členovia hnutia Svetlo - Život sa stávajú kandidátmi KOČ vo chvíli zapojenia sa do deuterokatechumenátnych spoločenstiev po oáze I. stupňa a členmi zložením abstinentských záväzkov po oáze II. stupňa.

3. Pretože abstinentský záväzok je deklaráciou vstupu so Kruciáty oslobodenia človeka bojujúcej s alkoholizmom, táto deklarácia bude úplná a bude mať zmysel natoľko, nakoľko bude v sebe obsahovať **predsavzatie neponúkania alkoholu, ako aj nevydávania peňazí na alkohol**, čiže nekupovania alkoholu. Inak by to bol polovičný, nekonzekventný boj, boj ktorý má v sebe zárodok kapitulácie! Preto abstinentský záväzok sa spája v deklarácii člena KOČ s týmito dvoma predsavzatiami.

4. KOČ sa podujíma taktiež na **boj s návykom fajčenia**. Abstinencia od fajčenia však nie je u dospelých obsiahnutá v záväzkoch, či prísľuboch. Keď uvážime, že pri súčasnom stave poznania škodlivosti fajčenia je táto abstinencia výsledkom zdravého úsudku, ako aj záväzkom vyplývajúcim z piateho Božieho prikázania. Preto zdržanlivosť od fajčenia nemôže byť predmetom dobrovoľnej obety z lásky, ako abstinencia od alkoholu.

5. Predpokladá sa osobitná forma zapojenia sa do KOČ detí zo základných škôl (podľa vzoru "Detskej kruciáty Nepoškrnenej", ktorá existovala v Poľsku), avšak mládež stredných škôl sa zapája do KOČ, podobne ako dospelí - po roku kandidatúry na "čas členstva" (analogicky ako v oázovom hnutí).

6. 4-dňová **oáza duchovných cvičení diakonie oslobodenia** (ODCDO) slúži ako vstupná formácia "diakonie oslobodenia" KOČ, pričom využíva osvedčené metódy vypracované oázovým hnutím Svetlo-Život. Tieto duchovné cvičenia, ktoré majú za cieľ priviesť k rozhodnutiu angažovať sa v skupine diakonie KOČ, zároveň bezprostredne pripravujú tieto skupiny na organizovanie a vedenie stanice KOČ, ako aj na vedenie evanjelizačných duchovných cvičení *Evanjelium oslobodenia*.

7. **Duchovné cvičenia podľa programu "Evanjelium oslobodenia"** trvajú päť dní, sú otvorené, farské, opierajú sa o Evanjelium sv. Lukáša, sú vedené metódou evanjelizačných duchovných cvičení. Sú zásadnou metódou mobilizácie členov KOČ a majú viesť k vzniku stredísk KOČ v danej farnosti alebo dušpastierskom centre. Hlavnou úlohou stanice bude vykonať takéto duchovné cvičenia vo všetkých farnostiach a dušpastierskych centrách svojho regiónu.

8. Ovocím "duchovných cvičení oslobodenia" má byť taktiež oslovenie notorických alkoholikov a ľudí zotročených inými závislosťami v danom prostredí s cieľom navrhnuť im **záchrannú akciu vedenú pomocou metód napr. hnutia tzv. Anonymných alkoholikov**. Táto akcia sa opiera o podobné biblické motívy "teológie oslobodenia človeka" ako KOČ.

9. KOČ chce taktiež využiť pomoc a prostriedky, aké poskytuje dnešná "Obnova v Duchu Svätom", čiže charizmatická obnova v Cirkvi.

Modlitebné skupiny môžu spolupracovať s jednotlivými stanicami KOČ buď v rámci Duchovných cvičení oslobodenia alebo stále, hlavne modlitbou na úmysel chorých a obetí závislosti. Členovia týchto skupín sa môžu venovať zvláštnej starostlivosti o týchto ľudí, ako aj o ich rodiny.

10. V rámci práce staníc, stredísk a stanovišť sa môžu využiť všetky dôstojné a rozumné metódy a prostriedky boja s alkoholizmom a inými závislosťami - napr.: výstavy, večerné posedenia, premietanie filmov a diapozitívov, brožúrky, letáky, plagáty, nahrávky, a pod. Je potrebné pozývať k spolupráci odborníkov z rôznych oblastí, zvlášť lekárov, psychiatrov a psychológov.

11. Je potrebné, aby sa kandidáti a členovia KOČ podľa miery možnosti zúčastňovali stretnutí a akcií, na ktoré budú pozývaní najbližšou stanicou KOČ. (ako je to uvedené v deklaráciách)

Pre všetkých, no najmä pre tých, ktorí sa nemôžu zúčastňovať pravidelných stretnutí, ale aj pre **sympatizantov** hnutia, ktorí sa ešte nerozhodli pre prijatie abstinentských záväzkov, **sa vrelo odporúča**, aby sa zapojili do **modlitebnej reťaze** KOČ (kap. VII).

Ďalšou možnosťou zapojenia sa do modlitebného zápasu o slobodu a duchovné zdravie národa je prijatie **duchovnej adopcie nenarodeného dieťaťa** (kap. VII).

Kapitola VII

Modlitby a piesne KOČ

1. Modlitba člena KOČ

Nepoškvrená, Matka Cirkvi! Hľadáme na Teba ako na vzor človeka, ktorý je v celosti vykúpený a oslobodený a preto bezhranične oddaný Kristovi v láske a v Duchu Svätom. Uvedomujeme si mnohorakú neslobodu, ktorou sú spútané naše srdcia. Túžime sa v plnosti oslobodiť a podať ruku našim bratom, ktorí očakávajú prebudenie slobody Božích synov v sebe. Prichádzame preto k Tebe a odovzdávame sa Ti, aby sme spolu s Tebou plnšie realizovali svoju slobodu v oddaní sa Kristovi a skrze neho Otcovi a to mocou toho istého Ducha, ktorý v Tebe konal bez prekážok.

Do Tvojich rúk skladáme sľub abstinencie od alkoholu a úplnej nezávislosti od neho, aby sme mohli svojou slobodou obohacovať tých našich bratov a sestry, ktorí sa už nemôžu oslobodiť vlastnými silami.

Túžime týmto skutkom lásky podať ruku našim blíznym a slúžiť im tak ako Kristus, ktorý sa sám z lásky k nám ponížil a stal sa služobníkom všetkých.

Oddávame Ti celé dielo Kruciáty oslobodenia človeka a túžime, aby bolo Tvojím dielom a nástrojom v Tvojich rukách na vyslobodenie národa.

Chceme spolu s Tebou a s pápežom Jánom Pavlom II., ktorý Ti bol úplne oddaný, postaviť sa pod Kríž Krista a zjednotiť sa s ním v obetavej láske, ktorá môže oslobodiť a zachrániť tých, ktorí sa stali neslobodní, pretože stratili schopnosť milovať, čiže vlastniť seba v dávaní seba.

Svätý Stanislav, biskup a mučeník, patrón Kruciáty oslobodenia človeka, vzbud' v nás odvahu vydávať svedectvo a silu stáť tvárou v tvár ťažkostiam a prenasledovaniu, aby sme bez strachu pracovali na obnove morálneho súladu v našej vlasti.

Svätý Maximilián Kolbe, nauč nás milovať bratov i za cenu vlastnej obety.

Amen

2. Modlitba Františka Blachnického

Mária Nepoškvmená, zornička slobody, pri Tebe sme vždy boli slobodní. Si pre nás prameňom svetla a života, lebo prvá z ľudí si prijala Svetlo sveta Ježiša a podriadila si mu svoj život v poslušnosti a láske až po kríž. Vidiš moje otroctvo, keď ma ovláda temnota bludu, nevedomosť, vlastná predstavivosť a keď žijem pre seba ovládaný pýchou a sebaláskou. Oslobod' ma a vypros mi milosť ponoriť sa spolu s Tebou do jediného Svetla, ktorým je Ježiš. On vie, kým som, čo chce odo mňa Otec a čo je pre mňa dobré. Oslobod' ma a vypros mi silu premáhať egoizmus prijímaním kríža. Daj mi silu žiť podľa svetla pre Boha a bratov v nezištnej láske. Učiň, aby v mojom vnútri vzplanulo svetlo a vytryskol plameň života. Pomôž mi poznať pravdu, ktorá ma oslobodí a ísť za Ježišom, aby som nekráčal v tme, ale mal svetlo života. Amen.

Navrhujem tieto zmeny: lebo **ako** prvá z ľudí si prijala Svetlo; podriadila si **mu** svoj život; čo Otec odo mňa chce; a **pomôž mi** ísť za Ježišom, aby som nekráčal v tme, ale **aby som** mal svetlo života

3. Modlitebná reťaz KOČ

Zaväzujem sa, že minimálne počas jedného roka budem venovať 1 hod. týždenne modlitbe, resp. čítaniu Svätého písma, alebo inej duchovnej, či abstinentskej literatúry a to na úmysel KOČ – teda za triezvosť Slovenska a predovšetkým za oslobodenie (možno napísať meno závislej osoby) od závislosti. Závazný bude pre mňa každý* od do hod.

* deň a hodinu si treba dohodnúť s konaktnou osobou modlitebnej reťaze KOČ (viď. kap. VIII). Tejto osobe je zároveň potrebné nahlásiť prípadný zámer ukončiť svoju prítomnosť v modlitebnej reťazi a to aspoň dva týždne vopred. Zoznam osôb zapojených do reťaze je možné získať na našej internetovej strane.

4. Duchovná adopcia nenarodeného dieťaťa.

Keďže zabíjanie nenarodených detí nesmierne ničí morálnu úroveň spoločnosti, bolo by dobré, keby sa všetci členovia KOČ zapojili do boja za oslobodenie spoločnosti od tejto pliahy. Preto v príručke KOČ predstavujeme duchovnú adopciu nenarodeného dieťaťa.

Duchovná adopcia nenarodeného dieťaťa znamená úprimné osobné rozhodnutie denne sa pomodliť aspoň počas **deviatich mesiacov** (odporúča sa stále – aj po uplynutí deviatich mesiacov):

- **Modlitbu za nenarodené dieťa** (je uvedená dole);
 - **1 desiatok ruženca**;
 - Je vhodné pridať aj určité **osobné obety** (pôst, sebazapieranie, skutky lásky, zrieknutie sa príjemností).
- Modlitbou za dieťa nachádzajúce sa v smrteľnom nebezpečenstve, môžeme vymôcť predĺženie jeho života až po narodenie a zachrániť tak aj matku dieťaťa a mnohé iné duše pred nesmiernym utrpením.
Dňa sa zaväzujem k duchovnej adopcii nenarodeného dieťaťa.

Modlitba za nenarodené dieťa:

Pane Ježišu Kriste, na príhovor Tvojej Matky Márie, ktorá Ťa s láskou porodila a na príhovor sv. Jozefa, človeka vernosti, ktorý sa po narodení o Teba staral, prosím Ťa za život tohto nenarodeného dieťaťa, ktoré som duchovne adoptoval(a) a ktoré sa nachádza v nebezpečenstve smrti. Prosím Ťa, daj jeho rodičom lásku a odvahu, aby svoje dieťa zachovali pri živote, ktorý si mu Ty sám daroval. Amen.

5. Iné modlitby

Františkánska modlitba

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť; odpustenie, kde sa množia urážky; jednotu, kde vládne nesvornosť.
Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdžia; vieru tým, čo pochybujú;

nádej tým, čo si zúfajú; svetlo tým, čo tápu vo tmách; radosť tým, čo smútia.
Pane, daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali;
skôr chápať iných, než aby mňa chápali; skôr milovať iných, než aby mňa milovali.
Pretože len keď dávame – nadobúdame; len keď zabúdame na seba – nachádzame seba samých;
len keď odpúšťame - dostáva sa nám odpustenia;
len keď odumierame seba – povstávame k večnému životu. Amen.

Modlitba sv. Tomáša z Akvinu

Bože, daruj mi silu prijať, čo zmeniť nemôžem,
odvahu zmeniť, čo zmeniť môžem
a múdrosť rozoznať jedno od druhého.

6. Piesne chvál

Do srdca mi príd', do srdca mi príd', Duch Boží, do srdca mi príd'. Môj pokoj si Ty i radosť mi dáš, Duch Boží, do srdca mi príd'.

Je stále prítomná Tvoja láska, radostne spievame o Tvojej sláve. Nech pieseň zazvoní v každej chvíli, Teba chválim, Pane môj, ako najlepšie viem.

Duchu Svätý, príd' k nám, naplň srdcia naše ohňom lásky.

Otváraj Pánovi nášmu, otváraj, prichádza k nám, otváraj bratom a sestram dokorán. Efatha, efatha.

Otče, Ťa chválim a vzývam Tvoje meno, slávny si môj Boh, Ty si môj Kráľ. Slávny si môj Boh, /3x/, Ty si môj Kráľ. Ježiš, ťa chválim... Duchu, Ťa chválim...

Ak sa milujeme navzájom, Boh je v nás. A jeho láska v nás dosahuje dokonalosť.

V Bohu je moja spása i sláva moja, len Boh je moja sila. Len v Bohu nájde pokoj duša moja, v ňom je nádej moja.

Do tmy našich dní nám dávaš svoj oheň, ktorý viac nezhasne, ktorý viac nezhasne.

Moja múdrosť a moja nádej, moja pieseň je Pán, on je Boh a Spasiteľ náš, tak s nebojte, Ježiš je tu, nebojte sa, veď náš Pán je tu.

Prosíme Ťa, Bože, vyslyš prosby naše, nádejou posilni nás, príd' kráľovstvo Tvoje, buď vždy vôľa Tvoja, príd' Tvoj pokoj do nás.

Teraz príd' /4x/, teraz príd', príd' k nám. /:Lebo viem:/, že máš s nami so všetkými nádherný plán.

Vyvyšujem Teba, Pane, nad týmto dňom. Vvyšujem Teba, Pane, nad každým človekom. Vvyšujem Teba, Pane, nad tým, čo stvorené je, vyvyšujem Teba, Pane, naj svojím životom. /: Vvyšujem Tvoje meno, ned každé meno:/

Tebe patrí chvála a sláva, tak pozdvihnime svoje ruky a chváľme sväté meno. /:Lebo Ty si Pán, veľké veci robíš nám, nikto nie je ako Ty, nikto nie je ako Ty:/

Stretol ma dnes Pán a novú radosť mi do srdca vliat. Z tej radosti chcem spievať a tleskať Pánovi. Tak všetci spolu chváľme ho za to, že drží nás v náručí.

7. Hymna KOČ:

R: d C d B C d
Srdce veľké nám daj, schopné objat' svet.
d C d C d
Pane, srdce nám daj smelé v boji so zlom.

 d B C d
1. Daj nám vieru, my chceme nový život

d B C d
začať s Tebou, veď práve nastal čas.

 B C d
Zbav nás smútku, čo uzaviera srdcia,

d B C A 7

nový človek povstane v každom z nás.

**2. Novou cestou budeme, Pane, kráč
ať,
zostaň pri nás, veď ťažký býva
boj.
Novým srdcom chceme náš zápas zač
ať.
Láskou svojou, prosíme, pri nás s
toj.**

**3. Noví ľudia vpíšu do dejín lásku,
vzplanie všetko, čo stálo zatmené,
noví ľudia prežijú pravé šťastie,
spoja všetko, čo stálo vzdialené.**

Kapitola VIII

Kontakty

Kruciáta oslobodenia človeka – Stanica č.1

Kláštor minoritov

Košická 2

054 01 Levoča 053/451 45 70 ; 0908 452 589 – páter Roman Gažúr

Kruciáta oslobodenia človeka – Stanica č.2

Saleziáni don Bosca

Kellerova 7

085 01 Bardejov 0908 485 286 – Soroková Marcela

Kontaktná osoba pre modlitebnú reťaz KOČ: Oľga Kočišová, Francisciho 24,
054 01 Levoča, t.č.: 0903 564 944; 0907 871 017

Internetová stránka KOČ na Slovensku: <http://www.kruciata.sk>

e-mail: kruciata@kruciata.sk

webmaster: admin@kruciata.sk (0907 977 645)

Internetová stránka KOČ v Poľsku: <http://www.kwc.oaza.org.pl/>

Internetová stránka KOČ v Českej republike: <http://www.kruciata.wz.cz/>